Ένιωσα την τσέπη μου να βαραίνει

Του **Κώστα Ν. Κωνσταντίνου***

Αν είναι κάτι που πρέπει κανονικά να έχουμε μάθει ως κοινωνία την τελευταία δεκαετία είναι ότι όποιος εκλέγεται με σημαία του την ηθική, θα καταλήξει στο τέλος να υπερασπίζεται αναιδώς τα φλάμπουρα της ανηθικότητάς του. Και ότι η τιμωρία στην κάλπη έρχεται κατόπιν εορτής, με τη χώρα να τραβά τα μαλλιά της από το λογαριασμό. ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ξέρουν.

Ως προς τα σημερινά, δεν είναι μόνον η υπόθεση Σταθάκη, που μπήκε στο αρχείο, με τα «ξεχασμένα» τόσα ευρώπουλα και τα αδήλωτα τόσα ακίνητα. Δεν είναι το σικ με το οποίο ο Φον Κατρούγκαλος (του πιο σκληρού νομοσχεδίου για το ασφαλιστικό) ομολόγησε ότι «μπορούμε να ζήσουμε λιγάκι χωρίς τσιγάρα ή καφέ» - πάλι καλά που ομολόγησε ότι «δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς νερό ή ρεύμα». Δεν είναι το ότι ο ίδιος, με τη γραβατωμένη και μαντηλο-τσεπωμένη (κυριολεκτικά) ανετίλα του, μίλησε για μνημόνια (τα οποία ψήφισε και υπέγραψε) ενός νεοφιλελευθερισμού «που στο παρελθόν εφαρμόστηκε στη Χιλή του Πινοσέτ». Είναι εκείνη η ντε φάκτο ομολογία ταυτότητας. Εννοώ την πρόκληση της νομιμοποίησης κάθε αμφιδέξιου βουλευτή, δημάρχου και τοπάρχη με τις εξωχώριες (offshore) εταιρείες, που ψηφίστηκε στο πολυνομοσχέδιο. Καρανίκες, Βαγενούδες και λοιποί μοιάζουν, συγκριτικά, συμπαθείς τσιχλόφουσκες...

Πώς να πιστέψεις πλέον στα ταξικά τους πρόσημα, που περιφέρονται ορφανά; Με τέτοιο καθυστερημένο ζήλο αυτοπροσδιορισμού, πόσο να αγιάσουν οι άνθρωποι; Πόσο; Τόσο, όσο πιστευτός και σοβαρός μπορεί να γίνεται ο Κυρίτσης, όταν με ύφος εμβριθούς ινστρούχτορα δηλώνει ότι «επιλογή τους» είναι να επιβαρύνουν όσους ψήφισαν «ΝΑΙ» στο δημοψήφισμα, επειδή είναι εύποροι! Μα την αλήθεια, μόλις ένιωσα την τσέπη μου να βαραίνει! Βουλωμένο γράμμα διαβάζουν. Όταν το ΟΧΙ εκοιμήθηκε στην αγκαλιά του ΝΑΙ, όπως θα έλεγε και ο Λουδοβίκος. Τα πάντα γράφονται πλέον στο μέτωπό μας. Μεγάλος Αδελφός τα βλέπει με την αστυνομία της σκέψης.

**** Ο Κώστας Ν. Κωνσταντίνου είναι φιλόλογος στο 3ο Γενικό Λύκειο***
http://kostaskonstantinou.com/
kkekostas@gmail.com